

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1426/2015
10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужилаца Ђ.Ц. из С.М., малолетног Л.Ц. из С.М. и малолетног П.Ц. из С.М., чији је законски заступник – отац Ђ.Ц., а његов пуномоћник је З.Ј., адвокат из С.П., против тужене С.П. из С.М., чији је пуномоћник М.М., адвокат из С.М., ради утврђења права становања, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 60/15 од 05.03.2015. године, у седници одржаној 10.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 60/15 од 05.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 140/14 од 24.07.2014. године је утврђено да тужиоци имају право становања до пунолетства деце - тужилаца мал. Л.Ц. и мал. П.Ц. на стану који је власништво тужене, а налази се у С.М., у улици ... број ... и уписан је у листу непокретности број ... КО С.М., па је тужена обавезана да тужиоцима преда у државину овај стан, ради вршења права становања, те да тужиоцима надокнади трошкове спора у износу од 31.500,00 динара. Захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 60/15 од 05.03.2015. године, преиначена је првостепена пресуда и тужбени захтев је одбијен, а тужиоци су обавезани да туженој надокнаде трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужилаца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Нема битне повреде одредаба парничног поступка пред другостепеним судом из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, из разлога што у поступку по жалби није дошло до пропуштања у примени, нити до неправилне примене било које од одредаба процесног закона које су биле или могле бити од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Општинског суда у Сремској Митровици П 32/07 од 26.04.2007. године, брак тужиоца Ђ.Ц. и тужене је разведен. Родитељско право према малолетној деци је било поверено мајци. Правноснажном пресудом Општинског суда у Сремској Митровици која је донета дана 31.10.2007. године је одређено да родитељско право према малолетној деци врши отац – тужилац. После развода брака родитеља, деца са оцем живе као подстанари у стану површине 44 м², у С.М.. Тужена је остала да живи у истом граду, у стану површине 66 м², који је стечен за време трајања брака парничних странака - 2003. године. Власник стана је тужена, а отац тужене П.П. има право доживотног плодоуживања на стану. Парничне странке су имале у власништву стан у Н.С., површине 26 м², који је тужилац Ђ.Ц. продао, у намери да купи други стан у С.М., али за то није имао довољно средстава, па је новац потрошио у друге сврхе. Тужилац је са сестром сувласник на ½ куће у Л.. Ову непокретност је стекао поклоном од своје тетке, која је задржала право плодоуживања на кући, и она сада живи у тој кући. Тужилац ради у основној школи где остварује месечну зараду око 50.000,00 динара. Малолетна деца су остваривала право на дечији додаток током 2006. и 2007. године, али то право више не остварују. Пунолетна ћерка парничних странака је студент, па отац издваја 110 евра месечно за њено издржавање, док тужена на име свог дела доприноса за издржавање деце плаћа укупно 13.000,00 динара. Тужена ради у Туристичкој агенцији, где остварује минималну зараду и нема других извора прихода. Отац тужене је пензионер, који остварује приход радом у Туристичкој агенцији заједно са туженом и помаже јој тако што плаћа режијске трошкове за стан и купује храну.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно оценио да нису испуњени услови из члана 194. став 1. Породичног закона за стицање права становања у корист тужилаца на стану чији је власник тужена.

Наиме, извод из листа непокретности бр. ... Службе за катастар непокретности С.М. који представља јавну исправу у смислу члана 238. став 1. Закона о парничном поступку доказује истинитост онога што се у исправи потврђује и одређује – да је дана 19.12.2006. године (знатно пре подношења тужбе) у листу укњижено право доживотног уживања на непокретности (сада спорном стану) у корист П.П., оца тужене.

У Закону о државном предмету и катастру и уписима права на непокретностима („Службени гласник РС“ бр. 83/92 ... 34/01, 25/2002 и 101/2005) који је био на снази у време уписа, у члану 5. став 1. је било прописано да се права на непокретности стичу, преносе, ограничавају и престају уписом у катастар непокретности, док је у члану 6. било прописано да се подаци о непокретностима и правима на њима уписаним у складу са одредбом члана 5. овог закона сматрају тачним, из чега произлази да је основан закључак другостепеног суда о постојању терета као личне службености у корист оца тужене, чиме се искључује могућност заснивања друге службености са истом садржином и овлашћењима титулара. Имајући у виду да је већ установљено право службености стварно, апсолутно право и да делује према свима, правилна је оцена другостепеног суда да нема правног основа за утврђење права становања тужилаца на стану, због чега наводи ревизије о злоупотреби овог права од стране његовог тутулара нису основани.

Родитељ који врши родитељско право, нема изворно право становања, већ то право има само уз дете и у његовом најбољем интересу. Зато родитељ који врши родитељско право нема активну легитимацију за вођење спора у своје име и за свој рачун, ради остварења права становања, већ то право имају само деца. Стога је правилна оцена другостепеног суда, да нема основа за утврђење права становања оца деце, тужиоца у овој правној ствари Ђ.И., што чини неоснованим наводе ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**